

El llenguatge

Resolt i decidit

Si hom s'atena disciplinadament a la normativa més estricta, prescindia, fins ara, de l'ús de la forma resolt, participi passat de resoldre, com a adjectiu, i significant «decidit, que pren les seves resolucions sense vacilar», i recorria als adjectius decidit i resolt per expressar aquest significat, així com als adverbis de manera respectius, decididament i resoludament, en lloc de resoltament. Efectivament, el Diccionari Fabra no inclou el mot resolt, que hi trobem únicament en exemples de l'article resoldre formant part de temps composts d'aquest verb. Però la inclusió de resolt, adjectiu, a la Gran Enciclopèdia Catalana, obre decididament la porta a l'ús d'aquest mot amb el mateix significat que decidit i resolt, d'acord amb un ús molt general, contra el qual no sembla que hi hagi res a objectar, tant més que un dels valors que el Diccionari Fabra reconeix a resoldre és «prendre la determinació (de fer tal o tal cosa)».

Resta, però, la qüestió de l'adverbi de manera corresponent. Així com admetem resolt, ¿podrem admetre resoltament? La Gran Enciclopèdia, amb el seu criteri de no entrar els adverbis de manera en ment, ens deixa el dubte sense resoldre, car no tots els adjectius, especialment si provenen de les formes de participi passat, tenen capacitat perquè se'n formi un adverbi: així, de callat hem obtingut calladament, però amb entès, en canvi, no podem fer un derivat semblant. Tanmateix, si admetem resolt, i considerant que el Diccionari Alcover-Moll recull resoltament, ens decantaríem sense vacilar per l'admissió d'aquest adverbi, com a terme sinònim, doncs, de resoludament i decididament.

Pel que fa a decididament, avui aquest adverbi s'usa també amb un valor altre que l'equivalent a resoludament i resoltament, cosa que ens fa lamentar de nou el criteri de la Gran Enciclopèdia sobre aquests adverbis. És el valor que té en oracions com Decididament, només hi aniran quatre gats. Malgrat que aquest ús desvetlla algunes reserves, no vacil·laríem tampoc a admetre'l, car creiem que és un cas equiparable al que indica Fabra a la Gramàtica de 1956 (pàg. 85), amb l'exemple Cissortadament, el metge va arribar tard: en el nostre exemple, decididament no indicaria com hi van anar els quatre gats, sinó que seria l'expressió d'un judici del qui parla relativament a allò que s'afirma en la proposició.

Albert Jané